

Boa: Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti talte om, at Producenterne ikke vedblivende kunde fremstille Brødet til den nugældende Pris. Der er et andet Forhold, som man ikke har bemærket, nemlig Detailhandlernes Avance paa Rugbrød. Den er for Tiden saa langt nede, at det er umuligt for disse Mennesker at eksistere. Man ser overalt Arbejdslønningerne stige, men de Mennesker, der handler med Brød, handler jo i alt væsentligt med maksimalprisbehæftede Varer som Margarine, Mælk og lignende og har derfor ingen Udvej til at forhøje deres Priser og øge deres Fortjeneste. Man ved, at Brødet skal indpakkes, der er Sundhedsvedtægtsbestemmelser derom bl. a. i København, og Indpakkingspapiret til et Rugbrød andrager 1 Øre. Detailhandleravancen paa Rugbrød er fra 1915 gaaet ned fra 15—16 til 10½ pCt., og fra samme Tidspunkt er Prisen paa Indpakkingspapier steget uhyre, nemlig fra 10½ Kr. til 63½ Kr. pr. Balle. Det er uholdbare Forhold. Naar man regulerer Brødsprisen, mener jeg, at man absolut maa give de henved 1 000 Mennesker i København, der ernærer sig ved at forhandle Brød, Ret til en rimelig Forhøjelse af deres Avance. De har gentagne Gange henstillet til den overordentlige Kommission, at de maatte faa Lov til at forhøje Fortjenesten paa Rugbrød fra 10 til 12 Øre, senest 13 Øre. Jeg skulde mene, at der ikke vilde være noget urimeligt deri, saa sandt som de Mennesker, der spiser Rugbrød, gerne vil have Udsalgene saa nær ved deres Dør som muligt. Man maa da ogsaa anerkende det Arbejde, de handlende gør ved at distribuere Brød. Det er urimeligt ved Lov at forhindre Folk i at tjene til Livets Ophold. Derfor vil jeg meget henstille til dem, som faar med denne Sag at gøre, at have Opmærksomheden henvendt paa Detailhandleravancen.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Naar jeg har tilladt mig at fremsætte dette Lovforslag, er Grunden, som jeg allerede bemærkede ved Fremsættelsen, den, at hvis der ikke vedtages en saadan Lov, og hvis det fremsatte Kornlovsforslag ikke naar frem til Vedtagelse inden 1. September, kommer vi ud i det tomme Rum, og der holder vist ingen af os af at opholde sig. For at forebygge dette har jeg altsaa fremsat dette Forslag om en simpel Forlængelse af de nugældende Bestemmelser. Naar der her i Tinget er fremsat Ønske om at nedsætte et Ud-

valg, som jeg forstod med den Hensigt, at man i Udvalget skulde overveje, hvilken Rugbrødspris der skulde fastsættes efter 1. September, skal jeg tillade mig meget indtrængende at henstille, at der ikke stilles Forslag om Udvalg, idet jeg ikke anser det for hensigtsmæssigt, at man i de faa Dage, der er tilbage inden 1. September, i et Folketingsudvalg vil forsøge at naa til Enighed om denne — det indrømmer jeg — meget betydningsfulde Sag. Min Hensigt med Lovforslaget er nemlig den, at jeg ønsker at aabne Mulighed for, at de Forhandlinger, der føres herom, og som jeg haaber meget snart maa være tilendebragte, kan resultere i, at de Ændringer i Rugbrødsprisen, som jeg maa anse for nødvendige, kan foretages paa den i Loven foreskrevne Maade: ved Forhandling mellem Ministeren og Finansudvalgene. Jeg skal derfor tillade mig endnu en Gang at henstille, om ikke det høje Ting under de foreliggende Omstændigheder kunde yde Forslaget sin Tilslutning og endog yde denne Tilslutning i Form af en ekstraordinær hurtig Behandling. Hvis nemlig Kornloven skulde kunne blive færdigbehandlet inden 1. September, var dette Lovforslag overflødig, men jeg har forudset — hvilket nu ogsaa har vist sig —, at forskellige andre Lovforslag vilde blive behandlet forud for Kornloven, og jeg tror derfor, det bliver nødvendigt, at dette Lovforslag behandles og vedtages paa den Maade, jeg her har anført.

Pitzner: Naar jeg i min Ordførertale har udtalt Ønske om Udvalgsnedsættelse, er det, fordi jeg først og fremmest vilde gøre opmærksom paa, at den Pris, vi i Øjeblikket har paa Rugbrød, er ganske uholdbar, og at man ikke ved at vedtage Lovforslaget, som det foreligger her, tænker sig Muligheden af, at det betyder en Bibeholdelse af den Rugbrødspris, vi har for Tiden. Naar den højtærede Landbrugsminister henstiller, at der ikke nedsættes Udvalg, men at Sagen behandles ekstraordinært hurtigt, skal jeg i og for sig ikke have noget derimod, naar man blot fra alle Sider er klar over, at Forholdet, som det er i Øjeblikket, er uholdbart. Man skal ikke male Fanden paa Væggen, men jeg vil dog sige saa meget, at ændres Rugbrødsprisen ikke til 1. September, staar vi overfor dette, at Bagningen ophører, da Producenterne ikke vedblivende kan producere til den nugældende Pris. Det gælder samtlige Forret-